

193. E napot, Urunk...

1. E na - pot, U - runk, szen - tel - jük te -

3 né - ked, Mert szív - ből ün - nep - li, ki

5 sze - ret té - ged; Ó, add, hogy ö - röm -

8 mel e - léd já - rul - junk, S té - ged i - mád - junk!

2. Az ég seregi magasztalnak téged,
Hangozzék ajkunkról is dicsőséged;
Dicsérjen téged lelkünknek hálája
S szívünk imája!
3. Hiába hív a földi öröm engem,
Csak tanításodon örvendez lelkem;
Igédet, melyet követ' id hirdetnek,
Hőn hallgatom meg.
4. Add, most alázattal Teeléd lépjek,
Mert szereted, kik így imádnak téged;
Mi gyermekednek szükséges, hogy éljen,
Te adod készen.
5. E napon is tanítson engem Lelked
Elhagynom azt, ami nem tetszik néked;
Adj igéd által újra erőt nekünk,
Hogy tied légyünk.
6. Ez az örömnék és áldásnak napja,
Melyen mindnyájunk szent igédet kapja,
Midőn a kegyforráshoz, életvízhez
Minket vezérelsz.
7. E napon hálával arról emlékszünk,
Hogy Te egykor vigasztalásul nekünk
Feltámadtál, és éjjelét síroznak
Átszakítottad.
8. Néked dicsőség, halál legyőzője,
Élet királya, üdvünknek szerzője,
Ó, Hős, számunkra lehetővé tetted
A győzedelmet.
9. Hirdesse dicsőséged és nagyságod
E nap is kicsiny, de hűséges nyájad;
Nagy nevét mindörökké dicsérjétek,
Megváltott lelkek!

Örvendezek, mikor nékem azt mondják: Menjünk el az Úr házába.

Zsoltár 122:1.